

د . عائض القرني

۳۰

نیشانہ ی مونا فیکان

وہرگیانی

ندوالمحمد عبد

ملفوظات مولانا محمد رفیع

2008

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.forumarabia.com

(۳۰)

نیشانه‌ی مونا فیکان

(۳۰)

نیشانه‌ی مونا فیکان

نوسینی

د. عائض عبداللہ القرنی

وہرگیرائی

نہوا محمد سعید

پروفیسر کرونو وولڈک ہارڈ

**ماڻي لموچاڊانهو ۽ پاڙڙاوه ٻو
نوسينگي ته قسیر**

نــاوي ناميلڪه: ۳۰ نيشانهي مونافيقان
نوس: د. عائض القرني
ومرگيرالهي: نهوا محمد سديد
بلاوڪرڊنهو: نوسينگي ته قسیر ٻو بلاوڪرڊنهو
راگه بانڊن/ هوليئر
نه خشه سازي ناومروڪ: جمعه صديق ڪاڪه
نه خشه سازي، بمرگ: أمين مخلص
نؤره و سالي چاپ: په ڪم ۱۴۲۹ هـ - ۲۰۰۸ ز
تيراڙ: ۲۰۰۰ ڊانه

له بهرپوه بهراهن تي گشتي ڪتابخانه گشتيه ڪان زمارهي سپارڊني ۱۷۱۶ اي سالي ۲۰۰۸ پيڊراوه

آل تفسیر

ٻو بلاوڪرڊنهو ۽ راگهيانڊن
هموئير- شه قامي دادڪا - ژئر لونيئي شهرين پالاص
ت: ۲۲۲۱۱۹۵ - ۲۲۲۰۹۰۸ - ۲۵۱۸۱۳۸
موبايل ۲۲ ۶۰.۵۱ ۰۷۵۰ - ۱۳۸ ۷۲ ۹۱ - ۰۷۷۰
tafseeroffice@yahoo.com
tafseeroffice@maktoob.com
altafseer@hotmail.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشه‌کی

سویاس و ستایش بۆخوای پەروەردگار، هەزاران درود و
 سلاو برژی بەسەر پیغەمبەر و هاوەلانی و شوینکە و توانی تا
 پۆژی دوایی.

لەپاستیدا دەرد و نەخۆشی مونا فیقی، لە هەموو دەرد و
 نەخۆشییەکی تر لەسەر دڵ و دەرون کاریگەرترە، کە
 چارەنوسی پۆژی دوایی مەرۆڤ دیاری دەکات، ئەمپۆش
 لەبەر پابەند نەبوونی خەڵک بەبەندەکانی ئیمان و نەبوونی
 تەقوا، سیفەتیکی زۆربلاو تەشەنەکراوە لە کۆمەڵگادا،
 کە لەم نامیلکەیدا (سی) نیشانه‌ی مونا فیقان لەژێر
 تیشکی قورئان و سوننەتی پیغەمبەر ﷺ باسکراوە،

که ده‌بی مسولمانان به‌یارمه‌تی خوا خۆیان لی دووره
په‌ریزبگرنو نه‌هیلن ئەم نیشانانە لە خۆیان بیتە دی و
تەشەنە بکات.

هه‌روه‌ها ده‌بی ئەم نیشانانە لە خوشم به‌رجه‌سته نه‌بی
لە خوای بالادەست داواکارم ئەم کاری وەرگێڕائەم بۆ
بکاتە مایه‌ی سردمه‌ندیی بۆرۆژی دوایس و سه‌ربه‌ری
هه‌ردوو ژین.

وەرگێڕ

۱۹۹۳/۱۰/۶

به‌شه‌گانی دوو پوویی (النفاق)

نیفاق لای نه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت ده‌کری‌ت به‌دوو
به‌شه‌وه:

به‌شی یه‌که‌م: نیفاقی بیرو باوهر، شه‌م جوړه نیفاقه
مروؤ له‌کۆمه‌لی مسلمانان دینیتته ده‌روه و خاوه‌نه‌که‌ی
له‌ژیروه‌ی ناگری دۆزه‌خ دا ده‌بیست، وه‌ک خسوی گه‌وره
ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي السِّدْرِ الْأَسْفَلِ مِمَّنْ
النَّارِ﴾ [النساء: ۱۴۵]، واته: (به‌پاستی دووروه‌کان له‌چینی
هه‌ره خواره‌وه‌ی ناودۆزه‌خدان). مونا فیاقی شه‌و که‌سه‌یه، گه
به‌شاراوه‌یی په‌یامی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌ دینی خوایه به‌درو
ده‌خاته‌وه، یان گتیبه‌گانی خسوا و فربسته‌گان، یان
هه‌ربنچینه‌یه‌ک له‌ بنچینه‌گانی نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه
به‌درو ده‌خاته‌وه، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ
آمَنَّا بِاللَّهِ وَيَا أَيُّهَا النَّاسُ آمِنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ (۸) يُخَادِعُونَ اللَّهَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يُخَادِعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ (۹) فِي
قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا

كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ [البقرة: ۸-۱۰]، واته: (له‌ناو خه‌لكیدا كه‌سانیک هه‌ن كه ده‌لین: نیمان و باوه‌رمان به‌ خوا و رۆژی قیامت هه‌یه، (له‌راستیدا نه‌وانه درۆده‌که‌ن) هه‌ر گیز نیمان و باوه‌ریان نیه، نه‌وانه (به‌خه‌یالی خو‌یان و ده‌زانن) خواو نه‌و كه‌سانه ده‌خه‌له‌تینن، كه باوه‌ر‌داری راسته‌قینه‌ن!! به‌لام هه‌ست ناکه‌ن و فام ناکه‌نه‌وه بیر ناکه‌نه‌وه نه‌وانه له‌ دل و ده‌روونیاندا ده‌زد و نه‌خۆشی (حه‌سوودی و کینه‌و رق و له‌ مسو‌لمانان) هه‌یه، خوایش (به‌سه‌رخستنی حه‌ق و نیمانداران) نه‌وه‌نده‌ی تر ده‌ردیان کاریگه‌ر ده‌کاتو سزایه‌کی سه‌ختیش (له‌ دونه‌یا و قیامه‌تدا) چاوه‌ر‌تیانه به‌هۆی درۆکردن و (دزایه‌تی یان بو‌ نیسلام).

به‌شی دووهم: نیفاقی کرده‌وه: وه‌ك: پیتغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ سه‌حیه‌هیندا ده‌فه‌رموی: ((آیه‌ المنافق ثلاث: إذا حدث كذب، وإذا وعد أخلف، وإذا أؤتمن خان)). واته: (سیفه‌تی مونا فیک سئیه: گه‌ر قسه‌ بکا، درۆ بکات، گه‌ر به‌لینیدا، به‌لینه‌که‌ی نه‌باته‌ سه‌ر، نه‌ر

شتیکی لادانرا یان پی سپیژدرا خیانه‌تی تیدا بکات).
جا نیستا (سی) سیفته له سیفته‌کانی مونا فیکان
ده‌خه‌پنه پروو:

نیشانه‌ی یه‌گه‌م: درۆگردن:

نیه‌ن ته‌میه ده‌لی: درۆگردن پروکنیکه له پروکنه‌کانی
کوفر. هه‌روا ده‌لی: خوا‌ی گه‌وره که له قورنان باسی نیفاق
ده‌کات، یه‌کسه‌ر له‌گه‌ل نه‌و وشه‌یه باسی درۆ ده‌کات،
به‌هه‌مان شیوه گه‌ر باسی درۆبکات له‌گه‌ل نه‌م وشه‌یه
باسی نیفاق ده‌کات، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اَنَّ
الْمُنَافِقِينَ لَكَافِرُونَ﴾، واته‌: (خوا شاهیده که نه‌و ناپاک و
دوو‌پروانه باو‌د‌پان یه‌ تو‌نیه)، جا گه‌ر درۆ به‌شیوه‌ی
سوعیه‌ت پاراستی بکریت، یا بو‌فیل یا بو‌نه‌نجامدانی
کارێک، نه‌وا له‌تیکی (نفاق) دوو پرووی یه‌.

نیشانه‌ی دووهم: ناپاکی کردن له په یمان دا:

به‌لگه‌ش له‌سهر نه‌مه فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ره، که ده‌فرموی: ((...وإذا عاهد غدر)) رواه البخاري. جا هه که‌سیک په‌یمان بداته مسولمانیک، یا کافریک یا کاریکی پی بسپێردری، پاشان خیانه‌تی تیدا بکات، ئەوا شایه‌تی نیفاق له‌سهر خۆی ده‌دات.

هه‌روه‌ها که‌سیک په‌یمان به‌ژنه‌که‌ی، یان کوره‌که‌ی، یان هاوړپیه‌که‌ی بدات پاشان به‌بی هه‌بوونی عوزری شه‌ری به‌جی نه‌گه‌ینی و خیانه‌تی تیدا بکات، ئەوا کرده‌وه‌یه‌که‌ی ده‌بیته‌ روکنیک له‌ روکنه‌کانی نیفاق.

نیشانه‌ی سێ‌یه‌م: به‌جی نه‌گه‌یاندنی به‌لێن (وه‌عد):

هه‌رکه‌سیک به‌لێن به‌برای مسلمانێ بدات و پاشان له‌کاتی خۆیدا به‌جی نه‌گه‌ینی. یان که‌سیک به‌لێنی پی

دای له کاتی دیاری کراو وەك له کاتژمیڕ ئەودەندە، یان
 رۆژتێك یان فلانە شوین، پاشان بەبێ عوزر بەلێنەكە
 بەجێ نەهێنا، ئەوا بزانه ئەوكەسە لقیکی مونا فیقی
 تێدایە.

نیشانه‌ی چوارەم: تەمبەلێ کردن له عیبادەت:

وەك خوای گەورە دەفەر موی: ﴿إِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ
 قَامُوا كُسَالَى﴾ [النساء: ۱۴۲] واتە: (مونا فیقان گەر بۆ
 نوێژکردن هەستن، بەسستی و تەمبەلێهە هەڵدەستن).

جا گەر کەسێکت بینی بۆ نوێژکردن، یا بۆ ریزی
 پێشەوه، یان لەزیکر کردن، یان لە بانەگەوازی بۆ ئیسلام
 یان لە کۆری خێرو چاکەدا تەمبەلێ و سستی دەنواند،
 بزانه ئەوكەسە وەسوەسە لەنەفسی دایە، شەیتان دەیهوی
 هێلانە ی تێدا دروست بکات، باناگاداری خۆی بی، ئەو
 کەسە دوو پرکعات نوێژ دەکات، مانای وانیه لە
 مونا فیقی بەدووورە، چونکە مونا فیکەکانی سەر دەمی

پێغه‌مبەر له‌گه‌ڵ پێغه‌مبەر ﷺ نوێژیان ده‌کرد، به‌لام نوێژه‌که‌یان به‌ته‌مه‌به‌لیه‌وه نه‌نجام ده‌دا.

نیشانه‌ی پێنجهم: ڕیایی کردن له‌عیباده‌تدا:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿يُرَآؤْنَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ [النساء: ١٤٢] واته‌: (نه‌وانه‌ ڕیایی و ڕوپامایی بۆ خه‌لکی ده‌که‌ن، زۆر که‌م یادی خواده‌که‌ن). بابزاین ڕیایی کردن چۆنه‌؟ ڕیایی کردن نه‌وه‌یه، که‌ له‌پیش چاوی خه‌لك خۆی ده‌رده‌خا، گوايه‌ به‌ته‌قوايه‌، که‌به‌ته‌نهاش نوێژ ده‌کات به‌خیرایی نه‌نجامی ده‌دا، که‌ له‌کۆڕو مه‌جلسێک داده‌نیشی، نه‌ده‌ب و عیباده‌ت و زوهدی تێدا به‌دی ده‌کری، به‌لام که‌ لییانه‌وه داده‌برێ به‌پێچه‌وانه‌وه ڕه‌فتار ده‌کا. هه‌رکارێک یان قسه‌یه‌ک ده‌کات له‌پێناو خه‌لکی ده‌کات و ڕیایی ده‌کات، نه‌مه‌ش له‌ نیشانه‌ی مونا فیکایه.

هه‌روا ریایی به شیرک داده‌نری، وه‌ک پیغه‌مبهر (ﷺ) ده‌فرموی: ((الریاء شرک)) رواه أحمد بسند جید و ابن ماجه.

نیشانه‌ی شه‌شهم: به‌په‌له‌ نوێژکردن:

وه‌ک پیغه‌مبهر (ﷺ) ده‌فرموی: ((تلك صلاة المنافق.... یقرأ أربع رکعات)) أخرجه مسلم. نوێژکردن به‌خیاری، که هیچ مل که‌چی و ترسی خوای تیانه‌بی، هه‌روه‌ها که‌م مانه‌وه‌ له‌نوێژدا، که‌م زی‌کرو یادکردن له‌نوێژو نه‌بونی هه‌بییه‌ت و بیمی خوای گه‌وره‌ له‌دل دا نیشانه‌ی مونافیقانه.

نیشانه‌ی جه‌وته‌م: که‌م یاد کردنی خوا:

مونافیقان یادی خوا ده‌که‌ن، به‌لام به‌که‌می وه‌ک خوای گه‌وره‌ ده‌فرموی: ﴿وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ [النساء:

۱۴۲]، واته: (زۆربه‌که‌می یادی خوا ده‌که‌ن) جا خوای
 گه‌وره نه‌یفه‌رمووه یادی خوا ناکه‌ن، به‌لکو فه‌رموویه‌تی
 یادی خوابه‌که‌می ده‌که‌ن.

له (ئین صلاح)یان پرسى كه به محدثى شافعى
 داده‌نرى، سنورى یادی خوا چیه؟ ئه‌ویش گوتى:
 هه‌ركه‌سیك ئه‌و زیكرانه بخوینى كه‌له پیغه‌مبه‌ره‌وه
 وه‌رگیراون، ئه‌وا زیكرى خوای زۆر كردووه. هه‌روه‌ها
 هه‌ركه‌سیك زیكره‌كانى پاش نوێژى به‌یانى و ئیواران و
 زیكره‌كانى خواردن و خواردنه‌وه و هه‌ستان له‌خه‌وو بینینى
 بروسكه و باران و چوونه ناوو هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ی مزگه‌وت
 بخوینى، ئه‌وا یادی خوای زۆر كردووه. باشت‌ترین كتیبى
 زیكر كردن (الأذكار)ى نووى و (الوابل الصیب)ى ابن
 القيم و (الكلم الطیب)ى ئین و ته‌یمیه.

نیشانه‌ی هه‌شته‌م:

توانج گرتن له برواداری راسته‌قینه، نه‌وه‌نده‌ی باسی مسوڵمانان ده‌کات، هینده باسی جووله‌که‌و مه‌سیحی ناکات. هه‌روه‌ها گالته ده‌کات به برواداران و به مه‌به‌ستی توانج گرتن لاساییان ده‌کاته‌وه.

نیشانه‌ی نۆیه‌م: گالته کردن به قورئان و سوننه‌تی پیغه‌مبهر (ﷺ):

مونا‌فیقان هه‌رده‌م گالته به قورئان و سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبهر ده‌که‌ن. خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ أِبَالَهُ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِؤْنَ﴾ (٦٥) لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ ﴿[التوبه: ٦٥ - ٦٦]، واته: (ئه‌ی پیغه‌مبهر! به‌و مونا‌فیقانه بلی: نه‌وه به خواو ئایه‌ته‌کانی خواو پیغه‌مبهره‌که‌ی گالته ده‌که‌ن؟! (بی‌سوده) پاکانه مه‌که‌ن، چونکه ئیوه بی‌باوه‌رپوون دوا‌ی نه‌وه‌ی له ر‌وا‌له‌ت

باوه‌رتان هیئابوو) عوزر ده‌هینته‌وه، ئیسوه پاش شه‌وه‌ی
 باوه‌رتان هیئا به‌م گالته‌کردنه کافر بوون. جا خوای گه‌وره
 نه‌م نایه‌ته‌ی له‌سه‌ر کوومه‌ئیک مونا فیکان نارد خواره‌وه،
 که له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر نویژیان ده‌کردو رۆژیان ده‌گرت و
 جیهادیان ده‌کرد، به‌لام له‌کوژی (سه‌مه‌ر) دا داده‌نیشتن و
 یه‌کیکیان قسه‌ی به‌هاوه‌ئه به‌ریزه‌کان ده‌گوت، ده‌یگوت
 هیچ که‌سی‌کمان وه‌ک نه‌و سه‌حاییانه نه‌دیوه، که چاویان
 له‌زگ پرکردن و ترسنوکی بی، جا خوای گه‌وره شه‌و
 مونا فیکانه‌ی به‌کافر داناو پيسوای کردن.
 گالته‌کردن به‌جلوبه‌رگ و سیواک و پیشو هه‌یئات و
 هه‌دیس، مرقفی پی کافر ده‌بی.

نیشانه‌ی ده‌یه‌م: سویند خواردن به‌درۆ:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿اتَّخِذُوا اٰیْمَانَهُمْ جُنَّةً﴾ واتسه:
 (مونا فیکان سویند ده‌که‌نه پارێزگاری و پاکانه بو
 درۆیه‌کانیان).

گەر داواى شتېك له مونا‌فېق بکړئ، يه کسەر سویند
 ده‌خوا، ناسان‌ترین شت لای نه‌و سوینده، که به‌درؤ بیخوا.
 نه‌بینی غه‌بیه‌تی یه‌کېک ده‌کا، غه‌بیه‌ت کراوه‌کەش
 ده‌بیستیتته‌وه‌و پټی ده‌لټته‌وه، که ناوات گوتوه، نه‌ویش
 ده‌لټی: به‌خوا نه‌م قسه‌یه‌م پټی نه‌ گوتوی. یان به‌که‌سیک
 ده‌لټی به‌خوا توّ خوشه‌ویستړین که‌سی له‌لای من، که‌چی
 له‌راستیدا درؤ ده‌کاو سوینده‌که‌ی ده‌کاته پا‌کانه بوّوخی.
 هه‌روا نیشانه‌ی مونا‌فیکان نه‌و‌یه، که له هه‌موو
 خه‌لک زیاتر سویند به‌ درؤ ده‌خوات.

نیشانه‌ی یازده‌هه‌م: مال به‌خشین به‌ زور:

مونا‌فېق مال ده‌به‌خشئ، به‌لام به‌دل پټی خوش نیه،
 یان خیر ده‌کات، یان مزگه‌وت دروست ده‌کات، بوّ
 ناوبانگيه‌و له دلّیه‌وه پټی ناخوشه، به‌لام مسولمان که
 مال ده‌به‌خشئ، سینگی فروان ده‌بی و سړپاسی خوا ده‌کا.

نیشانه‌ی دوازدهم: به‌که‌م دانانی مسو‌لمانان:

له نیشانه‌ی مونا‌فیان نه‌ودیه، که مسو‌لمانان به که‌م و سوک ده‌رده‌خات، هه‌رده‌م ره‌شبینن و ده‌لّین کافره‌کان له مسو‌لمانان به‌هی‌زترن. به‌گالت‌ه‌وه ده‌لّین: ئایا مسو‌لمانان ده‌توانن شه‌ر له‌گه‌لّ نه‌مریکا بکه‌ن که خاوه‌نی چه‌کی نه‌تۆمی و چه‌کی نه‌تۆمییه؟ ده‌لّی ناتوانن جه‌نگیان له‌گه‌لّ بکه‌ن.

ده‌لّین ئیمه‌ی مسو‌لمان هه‌ر له‌هیلاکی و ناخۆشی داین. به‌لام نازانن خوای گه‌وره‌به‌نده‌کان سه‌رده‌خات، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ﴾ [آل عمران: ۱۶۰]، واته‌: (گه‌ر خوا سه‌رکه‌وتنتان پی‌ به‌خشیت، ئه‌وا هیچ که‌ش ناتوانی سه‌رکه‌وێت به‌سه‌رتان)، هه‌روه‌ها نازانن که عیززه‌ت ته‌نها له‌لای خوایه. هه‌روا له‌نیشانه‌ی مونا‌فیک نه‌وه‌یه، که گوێی له‌وه‌ ده‌بی گه‌نجان روو له‌جیهاد ده‌که‌ن، ده‌لّی: پی‌م وانیه‌ بچن بو‌ جیهادکردن، یان گه‌ر یه‌کی‌ک ببینی‌ ب‌روات بو‌ (محاضرة)

دهلّی: باوډرناکم تهم محاضره‌یه سودی هه‌بی، تهمه هیچی
تیدا نیه، تهنه‌ها توه نه‌بی: (اتقوا الله، اتقوا الله)، یان به
هاوړیکانی دهلّی: لهم دهرسانه ناماده مهب، له‌بهر توه‌ی
هر دووباره‌یه، پتویسته له‌سهرت له مال‌توه بمینت‌توه
کاتی خوت به‌فیرۆ مده له‌پیناو چهند شتیک، که له
کتیباندا هه‌یه. نه‌وانه هه‌مووی به‌سهر شوړکردن و سووک
کردنی مسولمانان داده‌نری.

نیشانه‌ی سی‌زده‌م: رووداو گه‌وره‌کردن:

خوا‌ی گه‌وره ده‌فرمووی: ﴿لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنافِقُونَ
وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ
لَنُغْرِيَنَّكَ﴾ [الأحزاب: ۶۰] ، واته: (ته‌گه‌ر دوو پوه‌کان و
دل نه‌خوشه‌کان و پرویا‌گه‌نده چیه‌کان له م‌دینه‌دا
کوژنه‌ده‌ن، مؤلّه‌ت و هانی توده‌ده‌ین که تو‌له‌یان لی
بستینن، (له‌وه‌دوا زوره‌یان دهر به‌ده‌ر بکه‌یت) و که‌می‌کیان
نه‌بی له شه‌ردا نه‌میننه‌وه)، یه‌کی له نیشانه‌ی مونا فیک

ئەو ھەشتی بچووک گەورە دەکات، کە گوئی لە کوشتنی
 موjahیدیك بێ دەلی: گویم لی بوو کە (۱۰:) موjahید
 کوژراوە، وەیان گەر گوئی لە ھەڵە زانیەك بوو
 لە مەسئەلە ھەڵە کی لا بە لای دەلی: خودا ئیمە و ئەویش
 ھەداوەت بدات، ھەڵە زۆرە. یان گەر داعیەك قسە
 کرد بێ ئەو ھەڵە ئەم داعیە بە مەبەست، یان توانج
 قسەبکات، ئەو ئەو کەسە دی لە ناو مەجلس دا باسی
 دەکاو دەلی: گویتان لی نەبوو فلانە کەس چی گووت، کە
 چی ئەو داعیە زۆر چاکە و فەزلی ھەبە، بەلام باسی
 ناکات.

نیشانه‌ی چوار دەم : پەخنە گرتن لە قەدەری خوا :

خوای گەورە دەفەرموی: ﴿الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا
 لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا﴾ [آل عمران: ۱۶۸]، واتە: (ئەوانە
 بۆی دانیشتن و نەچوون بۆ جەنگ بە براکانی خۆیان ووت:
 ئەگەر ئەوانە، واتە (شەھیدان) بە قسە ئیمەیان بکردایە

نه ده کوژران نه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پییان بلی: ده‌ی که‌واته
مردن له‌خۆتان دوور بخه‌نه‌وه ته‌گه‌ر راست ده‌که‌ن).

له‌وکاته‌ی مسوڵمانه‌کان ده‌چوون بو جهنگی ئوحود،
مونا‌فیکه‌کان پییان گوته‌ن ده‌ر مه‌چن و جه‌نگ مه‌که‌ن،
له‌گه‌ل ئی‌مه‌ دانیشن، به‌لام مسوڵمانه‌کان چون و شه‌هید
بوون. جا مونا‌فیکه‌کان له‌ مه‌جلیس دا ده‌یان گوت ئی‌مه‌
ثاموژگاریمان کردن و پیمان گوته‌ن، به‌لام به‌قسه‌ی ئی‌مه‌یان
نه‌کرد، نه‌گینا نه‌ده‌کوژران، له‌به‌ر نه‌وه‌ی مونا‌فیک هه‌رده‌م
ره‌خنه‌ده‌گری و به‌قه‌ده‌ری خوا رازی نیه، ته‌گه‌ر ناخۆشی
و به‌لایه‌کی تووش بوو، ده‌لی: نه‌مه‌ چۆن ده‌بی، گه‌ر من
ئاوام بکردایه، ئاوا ده‌بوو، لۆمه‌ی خه‌لك ده‌کا. به‌لام
ئیماندار ده‌لی: بپروام به‌خوا هیناوه‌و ملکه‌چی
فه‌رمانه‌کانیم. بپروادار ده‌زانئ هه‌رشتیک به‌سه‌ری دئ
به‌قه‌زاو قه‌ده‌ری خوایه. له‌کتی‌بی ئی‌مام موسلم دا هاتوه
له‌ سه‌هه‌بیه‌وه، که‌وا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی :
((عجبا لأمر المؤمن إن أمره كله خير، إن أصابته سراء

فشکر کان خیرا له وإن أصابته ضراء صبرو کان خیرا له
 وليس ذلك إلا للمؤمن)). واته: (کاری مسوئلمانان مایه‌ی
 سهرسورمانه، هه‌موو کاروباری خیره گهر تووشی خووشی
 بوو، سپاسی خوا ده‌کات، که‌ئوه‌ش بۆ ئه‌و خیره، گهر
 تووشی به‌لاو ناخووشی بوو، نارام ده‌گری، ئه‌وه‌ش بۆ ئه‌و
 خیره، ئه‌وه‌ش تهنها بۆ پرواداره

نیشانه‌ی یازدهم: به‌خراپه‌ی باس کردن و زمان لی‌دان له پیاوی باش و چاک.

ئهم جوړه سیفه‌ته وه‌ک غه‌یبه‌ت وایه، خوای گه‌و ره
 ده‌فه‌رموی: ﴿سَلَقُوكُمْ بِالْسِّنَةِ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى
 الْخَيْرِ﴾ [الأحزاب: ۱۹] واته: (گهر شه‌رو ترسیان له‌سهر
 لادرا ئه‌وه نازارتان ده‌ده‌ن به‌قسه‌و زمانیکی بره‌ری تیژی
 وه‌ک ناسن).

جا مونا فیک گهر پشته‌ی له‌پرواداری سالتح کرد، ئه‌وا
 به‌زمانیکی تیژی وه‌ک شمشیر باسی ده‌کات. گهر بلی

ره‌ئیت چۆنه بهرام‌بهر به فلانه کهس، ده‌لێ: خوا له ئیمه و
ئه‌ویش خۆش بێ، جا ئهم دوعایه ده‌کات، که مه‌به‌ستی
شتیکی تره، ئه‌یش خوا ده‌زانێ.

نیشانه‌ی شازدهم: دواکه‌وتن له‌نوێژی جه‌ماعه‌ت:

له‌ئین و مسعوده‌وه که‌وا پیغه‌مبهر (ﷺ)
فه‌رموویه‌تی: ((وما یختلف عنها إلا المنافق معلوم
النفاق)) أخرجه مسلم، واته: (که‌سیک له‌نوێژی جه‌ماعه‌ت
دواناکه‌وی، مه‌گه‌ر مونا فیکایی دیارو ناشکرا بێ). جا
گه‌ر یه‌کیکی له‌ش ساغ و به‌هێزو ده‌ست به‌تال عوزری
شه‌رعی نه‌بێ، گوێی له‌بانگ بوو و نه‌چوو بۆ مزگه‌وت،
نه‌واشایه‌تی له‌سه‌ر بده که مونا فیکه.

نیشانه‌ی حه‌فده‌م: بلاو کردنه‌وی خراپه‌کاری به‌ناوی نه‌وی که چاکه ده‌کات:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾ (۱۱) أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿[البقرة: ۱۱، ۱۲]، واته: (ئه‌وانه کاتی‌ک پی‌یان ده‌وتری تۆوی گونا‌هو تاوان و گونا‌ه‌کاری خراپه‌کاری مه‌چینن له‌زه‌ویدا ده‌لین: به‌راستی ئیمه چاکسازی ده‌که‌ین!! نا‌گادارین به‌راستی هه‌ر ئه‌ون تۆوی خراپه‌کاری ده‌چینن، به‌لام به‌هۆی لوت به‌رزی و ده‌رده‌دارییانه‌وه هه‌ستی پی‌ نا‌که‌ن و خۆیانی لی گیل ده‌که‌ن).

له‌ رووکاری ئه‌م نیشانه‌ ئه‌وه‌یه، ده‌بینی به‌کێک هه‌ولێ ئه‌وه‌ده‌دا نیتوانی خه‌لکی تێک ده‌داو دوو‌زمانی ده‌کات، یان شایه‌تێکی به‌درۆ ده‌دات به‌ خراپه‌کاری، جا گه‌ر پی‌ ی بلی فلان که‌س! بۆ له‌خوا ناترسی ئه‌م کاره‌ ده‌که‌ی؟

نه‌ویش ده‌لّی: به‌خوا ده‌مه‌ویّ چاکه‌کاری و ئیصلاح بکه‌م،
که‌چی له‌دلّی‌دا مه‌به‌ستی قه‌سار بپلاو کردنه‌وه‌یه.

نیشانه‌ی هه‌ژده‌م: ناوه‌وه و ده‌ره‌ودی (ظاهرو باطنی)
و ده‌ک یه‌ک نه‌بی:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا
نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ
إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ [المُنافِقون: ۱]، واته: (ئه‌ی
پیغه‌مبه‌ر ﷺ) کاتی‌ک ناپاک و دو‌پرو‌وه‌کان د‌ئین ب‌ۆلات و
ب‌یت ده‌لّین: ئیمه‌ شایه‌تی ده‌ده‌ین که‌تۆ پیغه‌مبه‌ری
خوای!! له‌ حالێ‌ک که‌ خوا چاک ده‌زانێ که‌ تۆ پیغه‌مبه‌ر و
فرستادی نه‌ویت، له‌ هه‌مان‌کات‌دا، خواشایه‌دی ده‌دا که‌ نه‌و
ناپاک و دو‌پرو‌وانه‌ در‌ۆزن.

مونافیقان نه‌وانه‌ ب‌وون که‌ به‌ر‌پا‌ڵه‌ت یا‌وه‌ریان به‌
پیغه‌مبه‌ر هه‌بوو، دانیان به‌راستی دا ده‌هینا، به‌لام
له‌ناوه‌وه (باطن) راستیان نه‌ده‌کرد، جا خوای بالا ده‌ست،

بەدرۆى خستنه‌وه، شايه‌تیه راستیه‌كانى رواله‌ته‌كانيان
كه‌يان خستينه‌ ناو دۆزه‌خ.

له‌به‌ر ئه‌وه هه‌ركه‌سيك به‌م جۆره‌ خۆى ده‌رخات واته‌:
ظاهر و باطنى وه‌ك يه‌ك نه‌بى، ئه‌وا ئه‌م نيشانه‌ى له‌سه‌ر
دېته‌ دى.

نیشانەى نۆزده‌م: ترسان له‌ شت پوودان:

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموى: ﴿يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ
عَلَيْهِمْ﴾ [المنافقون: ۴]، واته‌: (ئه‌وه‌نده‌ له‌ترس و بيمدا
ده‌ژين هه‌ر هاوارو بانگيک بکري‌ت، هه‌ر باسيک بيته‌
پيشه‌وه‌ واده‌زانن دژى وانه‌).

ئو جۆره‌ كه‌سانه‌ هه‌رده‌م ده‌ترسن شتيك پووبدات، جا
ئه‌گه‌ر نرخى شت و مه‌ك به‌رزبۆوه‌، له‌ كۆپو مه‌جليساندا
ده‌گرى و ده‌لێن: ئه‌رى گوي‌تان لى نه‌بوو نرخى برنج و
شه‌كرو... هتد، چۆن به‌رزبۆته‌وه‌، ئه‌و كه‌سانه‌ ته‌نها
خه‌مى زگيانه‌و گوى ناده‌ن به‌ بانگه‌وازيى و سه‌ركه‌وتنى

ئیسلام و فرمان به چاکه و قه دهغه کردنی خراپه کاری، له
 هەر شوینیک شتی ڕووبدات ده ترسن، گەر مهیدانی
 جهنگ به ههزار کیلۆمهتر لییان دووربیت له ترسان
 دهله رزن، به لام مسولمان نه فس و گیانی خوێ به خوا
 فروشتوو له مهیدانی جهنگ پیده که نی.

نیشانه‌ی بیسته‌م: عوزر هینانه‌وه به درۆ:

له و کاته‌ی پیغه مبه‌ر ﷺ وستی جهنگ له گه‌ڵ به‌نی
 الأصفردا بکات له جهنگی ته‌بوك، به (جدی کوری
 قه‌یس)ی گووت که له گه‌وره‌ پیاوانی (بنی سه‌له) بوو،
 وه‌ره له گه‌ڵ ئیمه‌ ده‌رچه‌ بۆ جیهاد کردن. به‌لام ئه‌و به
 پیغه مبه‌ری ﷺ گووت: من له‌خۆم ده‌ترسم له‌ فیتنه‌ی
 ناهه‌تانی (به‌نی نه‌صفه‌ر). جا ئه‌م جو‌ره‌ عوزر هینانه‌وه
 نیشانه‌ی مونا فیتی یه‌.

نیشانه‌ی بیست و یه کهم: فه‌رمانکردن به خراپه و قه‌ده‌غه‌کردنی چاکه :

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ
بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ
وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ﴾ [التوبه: ۶۷] ، واته: (دوورپوه‌کان
له‌پیاوان و نافرته‌تان سه‌ربه‌یه‌کترن وه‌ک یه‌کن له‌م
رپه‌فتارانده‌دا: فرمان به‌گوناهو خراپه و تاوان ده‌ده‌ن
قه‌ده‌غه‌ی چاکه ده‌که‌ن و ده‌ستیان ده‌نوقیټن(مال و سامان
به‌شی که‌س ناده‌ن)).

جا نه‌و جوړه‌که‌سانه ده‌یانه‌وئ خراپه‌کاری و زیناو
به‌ره‌لایی و واز هیټان له‌حیجاب بلاو بیټه‌وه و گورانی
ناشهرعی و گوټاری نافرته‌تی پرووت و تریاک و هیروین بلاو
بیټه‌وه، که نه‌مانه هه‌مووی (منکر)ه، ده‌یانه‌وئ خپرو
زانپاری و بانگه‌وازی کهم بیټه‌وه. جا ده‌بینی خه‌لکی وا
هه‌یه پټی ده‌لټی: خوا واده‌فه‌رمووی و پیغه‌مبه‌ر ناوای

دهوی، سه‌ویش ده‌لی: برام لی‌مان گه‌پئی ئیمه ده‌زانین دین
چیه و دین شاره‌زاین.

نیشانه‌ی بیست و دووم: ده‌ست گرتنه‌وه به مه‌به‌ستی ره‌زیلن^۱

مونا‌فیکان له‌هه‌موو که‌سی ره‌زیل و به‌خیل ترن بو
خیر‌کردن. ئی وایان هه‌یه ده‌بینی بو ده‌عه‌وتی‌کی نا‌خواردن
شه‌ست ئازهل سهرده‌بری بو ناوبانگ ده‌رکردن، به‌لام گهر
داوای به‌خشینی مالی لی‌بکه‌ی بو خیر‌کردن و بو
جیه‌اد‌کردن، یان بو پرۆژه‌یه‌کی خیر‌ئه‌وا (۱۰) دیناری‌کت
بو ده‌ر دینی. خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿وَيَقْبِضُوا
أَيْدِيَهُمْ﴾ [التوبه: ۶۷]، واته: (ده‌ستیان ده‌نوقی‌تن له‌مال و
سامان به‌شی که‌س ناده‌ن).

نیشانه‌ی بیست و سییه‌م: خوا له‌بیر چوون:

سیفه‌تی مونا فیقان نه‌وه‌یه، باسی هه‌موو شتیک ده‌که‌ن، ته‌ن‌ها باسی خوا ناکه‌ن، باسی خیزان و مناله‌کانیان ده‌که‌ن و باسی گۆرانی و ئاوات و هه‌موو شتیک له‌ژیانی دنیا ده‌که‌ن، ته‌ن‌ها خوا نه‌بی. جا خوا له‌بیر چوون گه‌وره‌ترین به‌لایه مونا فیقان توشی بوون، خوای گه‌وره ده‌فهرمووی: ﴿نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ﴾ [التوبه: ۶۷] واته: (نه‌وانه خویان فهرامۆش‌کردوه، خواش نه‌وانی پشت گۆی خستوه).

خۆشه‌ویستانی خوا هه‌رده‌م خویان له‌بیره‌و یادی خوا زۆر ده‌که‌ن، به‌لام مونا فیق یادی خوا که‌م ده‌کاو خوای له‌بیر ده‌چی خوای گه‌وره‌ش نه‌و که‌سه پشت گۆی ده‌خا.

نیشانه‌ی بیست و چوارم: به‌درو‌خستنه‌وه‌ی به‌لّینی خوا و پیغه‌مبەر (ﷺ):

خوای گه‌وره له‌سه‌ر زمانی مونا‌فیکانه‌وه ده‌فرمووی ﴿مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾ [الأحزاب: ۱۲] واته: (به‌لّینی خوا و پیغه‌مبەر که‌ی ته‌ن‌ها بۆ هاندان بوو) (کوا هیچ هاته‌دی؟!)). هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی نهم نایه‌ته نه‌وه‌بوو، که‌پیغه‌مبەر (ﷺ) له‌جه‌نگی نه‌حزاب له‌کاتی هه‌لکه‌ندنی چال ناماده‌ بوو، له‌و کاته‌ دا یه‌کیک له‌و چالانه‌ به‌ردیکی که‌وته‌ به‌ر که‌ نه‌ده‌هاته‌ ده‌ره‌وه، پیغه‌مبەر به‌ قازمه‌یه‌ک چوه‌ ناو چاله‌که‌و به‌ قازمه‌که‌ له‌به‌رده‌که‌ی ده‌دا، تروسکه‌ی لیّ په‌یدا ده‌بوو، دووباره‌ لیّ ده‌دا تروسکه‌ی لیّ په‌یدا ده‌بوو، فەرمووی دووگه‌نجینه‌ سوورو سپی یه‌که‌ ده‌بیته‌ مولکی ئومه‌تی من. مونا‌فیکه‌کان له‌ده‌وری چاله‌که‌ بوون و ده‌یان گروت: ته‌ماشاکه‌ن به‌لّینی گه‌نجینه‌ی کيسراو قه‌یسه‌رمان پیّ ده‌دا

له حالته تیککی واداء که هیچمان له ترسا ناویری میز
یکالت. نمووش یه کیکه له سیفته کاتی مونا فیکان.

نیشاندی بیست و پینجهم: گونگی دان به ظاهر و فهراموش کردنی باطن:

مونا فیکان دهینی جلی و بهرگیان له پوالتیدا جوانه،
به لām ناوهیان خراب و (فاسید)ه. نیمه ناخیری خۆت پشت
گوی بجه له جوانی و له جلی و بهرگه، به لکو دهی مسوولمان
خۆی بۆن خوش بکا و جوان ترین جلی و بهرگه له بهر بکا،
له گهله نمووش دهی ناوهوهی خۆی جوان بکا به یه پکرو
چاودیری کردن و دلسۆزی و راست گویی له گهله خواده،
تاجوانی پوالت و پاکی ناوهوه یه بگرتهوه.

نیشانه‌ی بیست و شه شه‌م: شاره‌زا نه‌بوون له‌دین:

ئه‌وه‌ی که مونا فیقانی پێ جیاده‌کرێته‌وه، بریتی یه له شاره‌زا نه‌بوونیان له دین و له هیچ شتێک، ده‌زانێ ئۆتۆمبیل چۆن کار ده‌کا، یان ده‌زانێ ده‌وله‌ته‌کانی جیهان پایته‌خته‌کانیان ناویان چیه، به‌لام گهر له‌باره‌ی دینه‌وه پرسباری لێ بکه‌ی هیچی لێ نازانی.

هه‌روه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ﴾ [المنافقون: ۷]، واته: (دووڕه‌کان نه‌م راستیه تی‌ناگه‌ن و له راستیه‌کانی سه‌ر ده‌رناکه‌ن).

پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ((من یرد الله به‌خیرا یفقه فی الدین)) رواه البخاری و مسلم. واته (هه‌ر که‌سێ خوا چاکه‌ی بۆی بوێ، له‌دین شاره‌زای ده‌کات. نیشانه‌ی پر واده‌ار نه‌وه‌یه که خۆی له دین شاره‌زا ده‌کا، هه‌رده‌م هه‌ول ده‌دا شتێک سوود و خێری تێدا بێ نه‌ه‌جایم بدات. مونا فیق حه‌زناکات له‌ کۆڕ و دانێشتندا باسی عیباده‌ت و نوێژ

بکری، واده‌زانی به‌زمانیکی تر قسه ده‌کهن و پیی
ناخۆشه باسی نهم بابه‌تانه بکری.

**نیشانه‌ی بیست و جه‌وته‌م: دل‌خۆش بوون به هاتنی
به‌لاو ناخۆشی به‌سهر برواداران و غهم و په‌ژاره
ده‌برپین به خۆشی نیمانداران:**

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ
وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ
قَبْلُ﴾ [التوبه: ۵۰]، واته: (نه‌ی پیغه‌مبه‌را نه‌گه‌ر تووشی
خیرو بی‌ریک ببی، نه‌وا پیی د لته‌نگ و سه‌غله‌تن، خو
نه‌گه‌ر تووشی به‌لاو ناخۆشی ببی ده‌لین ئیمه‌ پیشت
حیسابان بوخۆمان کردبوو). جا مونا فیک گه‌ر گوئی له‌وه
بوو یه‌کیک له‌ مسولمانان تووشی به‌لایه‌ک بووه، نه‌وا
بلاوی ده‌کاته‌وه و خۆی وا پیشان ده‌دا که پیی ناخۆشه و
پیی به‌ نازاره به‌هاتنی نهم به‌لایه‌، به‌لام له‌ دل‌ دا پیی

خۆشه، نه گهر خۆشی و شادی یه کیان تووش بوو، به مه
توره و دل گران و سینگ تهنک ده‌بی.

نیشانه‌ی بیست و هه‌شته‌م: زمان لوسی و زورومریی:

قسه قه‌له‌و و بی مانا و قسه کردن به لووت به‌رزی
سیفه‌تی مونا‌فیکانه، و هه‌رددم پییان خۆشه له‌سه‌ره‌وه‌ی
خه‌لك قسه بکه‌ن، قسه‌ی واده‌که‌ن که خه‌لك پییان هه‌ل
خه‌له‌تی. خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ
لِقَوْلِهِمْ﴾ [المنافقون: ۴]، واته: (کاتیکیش دینه قسه)
ئه‌ونده ده‌مبازوو قسه‌زانن(گوێسان بوو ده‌گری) هه‌روه‌ها
پییان وایه که ئه‌وان له‌خه‌لکی تی گه‌یشتووترن و عاقل
ترن له‌پاستیدا ئه‌م سیفه‌ته‌شیان تێدانیه.

نیشانه‌ی بیست و نۆیه‌م: شهرم کردن له خه‌لك و له خوا شهرم نه‌کردن:

ئه‌م نیشانه‌یه گرن‌گترین نیشانه‌یه به‌جیا کردنه‌وه‌ی مونا فیک له نیمان داران، که له‌به‌رده‌م چاوی خه‌لك گوناھ ناکا، به‌لام که خه‌لك دیار نه‌بوو، نه‌وا خه‌راپه و گوناھ ده‌کا، خوای گه‌وره به‌که‌مترین که‌س داده‌نی بۆ بینینی. خوای گه‌روه ده‌فه‌رموی: ﴿يَسْتَحْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَحْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ﴾ [النساء: ۱۰۸]، واته: (به‌راستی نه‌وانه شهرمه‌زارن به‌رامبه‌ر خه‌لكی و خوایان ده‌شارنه‌وه، به‌لام شهرم له‌و خوا ناکه‌ن، که‌هه‌میشه له‌ته‌کیانه‌و چاودیریا‌نه)، به‌لام به‌روادار، خوای خو‌ی به‌ چاودیر داده‌نی له‌سه‌ر نه‌فس و ده‌روونی خو‌ی له‌ نه‌یسی و ناشکرادا.

نیشانه‌ی سی یه‌م:

ئه‌ر له‌گه‌ل یه‌کێک ناکۆکی که‌وته به‌ینی، زیاده
 ره‌وی بکات له‌ گوتنی قسه‌ی ناشرین پیی، هه‌موو
 شتیکی خراپه‌ی له‌گه‌ل به‌کار به‌ینی. پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)
 ده‌فه‌ری : ((واذا خاصم فجر)) واته‌: (که‌ دژایه‌تی کرد،
 خراپه‌ی زۆر به‌رامبه‌ره‌که‌ی ده‌کات) ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ له‌
 سه‌حیحین دا هاتوه‌، ئه‌هلی عیلم فه‌رموویانه‌
 هه‌ر که‌سیک له‌گه‌ل مسوولمانیک دژایه‌تی یه‌کی په‌یدا کرد
 نالێن له‌گه‌ل کافر، چونکه‌ دژایه‌تی کافران بابێکی تره‌،
 پاشان به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ له‌سه‌ره‌وه‌ باس کرا ره‌فتاری کرد،
 ئه‌وا خوای گه‌وره‌ شایه‌ته‌ له‌سه‌ر دلی که‌ مونا فیه‌.
 له‌خوای گه‌وره‌ داواکارین له‌م نه‌خۆشی یه‌ بمان پارێزی و
 ناگادار بین له‌م نیشانه‌.

ناوهرۆك

- ۵.....پیتشه‌کی
- ۷.....به‌شه‌کانی دوو پروویی (النفاق)
- ۹.....نیشانه‌ی یه‌گه‌م: درۆ کردن:
- ۱۰.....نیشانه‌ی دووهم: ناپاکی کردن له په‌یمان دا:
- ۱۰.....نیشانه‌ی سێ یه‌م: به‌جێ نه‌گه‌یاندن (وعد):
- ۱۱.....نیشانه‌ی چوارده‌م: ته‌مه‌لی کردن له‌عیباده‌ت:
- ۱۲.....نیشانه‌ی پێنجه‌م: ریایی کردن له‌عیباده‌تدا:
- ۱۳.....نیشانه‌ی شه‌شم: به‌په‌له‌ نوێژ کردن:
- ۱۳.....نیشانه‌ی هه‌وته‌م: گه‌م یاد کردنی خوا:
- ۱۵.....نیشانه‌ی هه‌شه‌م:
- ۱۵.....نیشانه‌ی نۆیه‌م: گالته‌ کردن به‌ قورئان و سونه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ):
- ۱۶.....نیشانه‌ی ده‌یه‌م: سۆتند خواردن به‌درۆ:
- ۱۷.....نیشانه‌ی یازده‌هه‌م: مال به‌خشین به‌ زۆر:
- ۱۸.....نیشانه‌ی دوازده‌م: به‌ گه‌م‌سوک دانانی مسوڵمانان:
- ۱۹.....نیشانه‌ی سێزده‌م: رووداو گه‌وره‌ کردن:
- ۲۰.....نیشانه‌ی چوارده‌م: په‌رخه‌ گرتن له‌قه‌ده‌ری خوا:
- ۲۲.....نیشانه‌ی یازده‌م: به‌خرابه‌ باس کردن و زمان لێدان له‌ پیاوی باش و چاک.
- ۲۳.....نیشانه‌ی شانزده‌م: دواکه‌وتن له‌نوێژی جه‌ماعه‌ت:
- ۲۴.....نیشانه‌ی هه‌فده‌م: بلاو کردنه‌وه‌ی خراپه‌کاری به‌ناوی نه‌وه‌ی که چاکه‌ ده‌کات:
- ۲۵.....نیشانه‌ی هه‌ژده‌م: ناووه‌ و ده‌ره‌وه‌ی (ظاهرو باطنی) وه‌ک یه‌ک نه‌بی:

- نیشانه‌ی نژزدهم: ترسان لهشت روودان: ۲۶
- نیشانه‌ی بیستم: عزور هتیاوه به درو: ۲۷
- نیشانه‌ی بیست و یه گم: فرمان کردن به خرایمو قه ده غه کردنی چاکه: ۲۸
- نیشانه‌ی بیست و دووهم: دهشت گرتنهوه به مه بهستی ره زیلی: ۲۹
- نیشانه‌ی بیست و سییم: خوا لعیبر چرون: ۳۰
- نیشانه‌ی بیست و چوارهم: به درو خسته وهی به لینی خوا و پینه صبر (پینه): ۳۱
- نیشانه‌ی بیست و پینجهم: گرنگی دان به ظاهر و فرمانوش کردنی باطن: ۳۲
- نیشانه‌ی بیست و ششم: شاره‌زا نه بوون له دین: ۳۳
- نیشانه‌ی بیست و هومتم: هل خوش بوون به هاتنی به لاو ناخوشی به سر پرواداران و غم و په‌زاره دهر برین به خوشی نیلانداران: ۳۴
- نیشانه‌ی بیست و ههشتم: زمان لوسی و زوروه‌ری: ۳۵
- نیشانه‌ی بیست و نۆیم: شهرم کردن له خه‌لک و له خوا شهرم نه کردن: ۳۶
- نیشانه‌ی سی‌یم: ۳۷

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.forumarabia.com

تفسیر قرآن مجید

تفسیر قرآن مجید

www.al-tafseer.com

E-mail: tafseeroffice@yahoo.com

al-tafseer@hotmail.com

بدرگ

مدیر - شہ قاضی دادگ - زیر نوبلی شہین پلاز

ت: 2230908 - 2221695 - 2518138

موبائل: 07701387291 - 07504605122